

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI

HOTĂRÂREA nr. 1634

din 19 septembrie 2024

Prin adresa nr. 316804/09.05.2024, Ministerul Finanțelor a transmis Consiliului Superior al Magistraturii solicitarea de a dispune efectuarea de verificări, pentru a se stabili forma și modalitatea de vinovăție a magistraților care au cauzat prin fapta lor un prejudiciu patrimonial Statului Român.

În cauza vizată de solicitarea Ministerului Finanțelor, prin sentința civilă nr. _____ pronunțată de Tribunalul _____ în dosarul nr. _____, schimbată în parte prin decizia nr. _____ pronunțată de Curtea de Apel _____ în dosarul nr. _____ definitivă prin decizia nr. _____ pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție în dosarul nr. _____ a fost admisă în parte acțiunea formulată de reclamantul _____ și obligat pârâțul Statul Român prin Ministerul Finanțelor la plata către acesta a următoarelor sume:

_____ reprezentând daune morale,

_____ reprezentând daune morale,

_____ reprezentând daune morale,
daune morale,

Tel: (+40)21-311.69.02
Fax: (+40)21-311.69.01

Website: www.csm1909.ro
Email: secretar_general@csm1909.ro

Calea Plevnei nr. 141B, sector 6,
cod poștal 060011

reprezentând

cheltuieli de judecată în fond;
cheltuieli de judecată în apel;
cheltuieli de judecată în recurs.

În ceea ce privește aspectele vizând arestarea preventivă, prejudiciul material și cheltuielile de judecată, în ședința din data de 13.06.2024 a Comisiei nr. 1 reunită - „Legislație și cooperare interinstituțională” s-a reținut că nu se impune sesizarea Inspecției Judiciare întrucât nu există temei legal pentru exercitarea acțiunii în regres împotriva magistraților, fiind comunicat un răspuns în acest sens Ministerului Finanțelor.

Cu privire la aspectele vizând durata procesului penal, măsura interzicerii dreptului de a părăsi țara, precum și cele privind lezarea demnității și afectarea imaginii profesionale, reținute în cuprinsul sentinței civile nr. _____ pronunțată de Tribunalul _____ în dosarul nr. _____

și deciziei nr. _____ pronunțată de Curtea de Apel _____ în dosarul nr. _____ prin Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al

Magistraturii nr. 1420 din 27 iunie 2024 s-a dispus sesizarea Inspecției Judiciare pentru a efectua verificările prevăzute la art. 269 alin. (4) din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor.

În urma verificărilor prevăzute de lege, Inspecția Judiciară – Direcția de inspecție pentru judecători a elaborat Raportul nr. 24-1347 din 28 august 2024.

În aplicarea dispozițiilor art. 269 alin. (9) din Legea nr. 303/2022, prin adresa nr. 24-1347 din 09 septembrie 2024, Inspecția Judiciară a comunicat acest raport Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii.

Analizând aspectele prezentate în cuprinsul raportului, Secția pentru judecători constată că în mod judicios Inspecția Judiciară a reținut că nu sunt indicii privind exercitarea funcției de judecător cu rea-credință sau gravă neglijență.

În acest sens, Inspecția Judiciară a reținut că, la data de _____, s-a emis Ordonanța de reținere nr. 2 pentru o durată de 24 de ore, iar apoi, prin încheierea penală nr. _____ a

Tribunalului _____ s-a dispus admiterea propunerii Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția de Investigare a infracțiunilor de Criminalitate Organizată și de Terorism Structura Centrală și în consecință s-a dispus arestarea preventivă a numitului _____ pentru o durată de _____ de zile, începând cu data de _____ și până la data de _____

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)

Recursul reclamantului împotriva hotărârii de arestare preventivă a fost respins ca nefondat prin încheiere penală nr. _____ a Curții de Apel _____

Ulterior, prin încheierea penală din data de _____ Tribunalul _____ a dispus menținerea arestării preventive față de reclamant. Prin Decizia penală nr. _____ pronunțată în dosarul penal nr. _____ al Curții de Apel _____ măsura arestării preventive față de numitul _____ a fost înlocuită cu măsura preventivă a obligării de a nu părăsi țara.

Prin rechizitoriul din data de _____ acesta a fost trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de asociere la un grup infracțional organizat, faptă prevăzută de art. 7 alin. (1) și (3) din Legea nr. 39/2003 și pentru săvârșirea infracțiunii de șantaj calificat în formă continuată, faptă prevăzută de art. 194 alin. (1)-(2) din Codul penal, cu aplicarea art. 41 alin. (2) din Codul penal.

La data de _____ rechizitoriul împreună cu dosarele de urmărire penală au fost înregistrate pe rolul Tribunalului _____ sub nr. _____. Prin încheierea penală nr. _____, Înalta Curte de Casație și Justiție a dispus strămutarea cauzei de la Tribunalul _____ la Tribunalul _____ iar prin Sentința penală nr. _____ s-a dispus scoaterea cauzei pe rolul Tribunalului _____ și trimiterea acesteia la Tribunalul _____. Dosarul penal strămutat a fost înregistrat pe rolul Tribunalului _____ la data de _____ sub nr. _____

Prin încheierea din data de _____ Tribunalul _____ a dispus revocarea măsurii preventive constând în obligația de a nu părăsi țara stabilită în sarcina inculpatului.

Prin Sentința penală nr. _____ pronunțată în dosarul nr. _____ Tribunalul _____ a dispus condamnarea numitului _____ la pedeapsa principală de 3 ani închisoare pentru comiterea infracțiunii de asociere la un grup infracțional, faptă săvârșită în perioada _____

Prin decizia penală nr. _____ pronunțată în dosarul nr. _____ Curtea de Apel _____ a admis apelul formulat și a dispus desființarea în parte a Sentinței penale nr. _____ și achitarea numitului _____ constatând că respectivele infracțiuni pentru care a fost trimis în judecată nu sunt prevăzute de legea penală.

În cuprinsul raportului întocmit de Inspekția Judiciară s-a reținut că, în cauză, nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege pentru admisibilitatea sesizării formulate de Ministerul Finanțelor Publice.

În ceea ce privește *caracterul nerezonabil al duratei procedurii*, s-a reținut că nu se poate stabili în concret o tergiversare nejustificată a soluționării cauzei din partea magistraților a căror activitate a fost verificată. S-a mai arătat că statul era obligat să ia măsuri concrete pentru a asigura un termen rezonabil de soluționare a cauzelor de ordin legislativ, dar și de ordin instituțional, respectiv să organizeze instanțele în așa manieră încât procesul să se poată desfășura, cu continuitate, într-un termen rezonabil. De asemenea, s-a constatat la momentul _____

Tel: (+40)21-311.69.02
Fax: (+40)21-311.69.01

Website: www.csm1909.ro
Email: secretar_general@csm1909.ro

Calea Plevnei nr. 141B, sector 6,
cod poștal 060011

soluționării procesului penal un vid legislativ în ceea ce privește existența unor pârghii de accelerare a procedurilor, situație probată de faptul că în actualul Cod de procedura penală, intrat în vigoare începând cu data de 1 februarie 2014, a fost introdus un remediu accelerator în cadrul procesual penal și anume contestația privind durata procesului penal, dar care se aplică numai proceselor penale începute după intrarea în vigoare a acestui cod.

Totodată, prin același Cod de procedură penală a fost introdus și un alt remediu, respectiv cel prevăzut de art. 80, prin care se poate desemna un reprezentant al persoanelor, în situația în care în procesul penal sunt implicate un număr considerabil de părți vătămate, fapt care a generat dificultatea procedurii de citare a acestora, dar și asigurarea exercitării drepturilor procesuale.

Inspekția Judiciară a reținut că judecătorul care a gestionat cauza pe rolul Tribunalului și-a exercitat funcția cu bună-credință, nefiind evidențiate încălcări ale responsabilităților profesionale de către acesta sau indicii privind existența vreunei erori cauzatoare de prejudiciu ori o situație generatoare de daune.

Referitor la *acordarea unor daune ca urmare a interdicției de a nu părăsi țara*, Inspekția Judiciară a reținut că protecția patrimonială stabilită de instanțele civile prin sentința civilă nr. _____ a Tribunalului _____ modificată prin decizia civilă _____ a Curții de Apel _____ definitivă prin decizia civilă nr. _____ a Înaltei Curți de Casație și Justiție își are izvorul într-o răspundere obiectivă a statului, astfel cum rezultă din decizia nr. 136 din 03 martie 2021 a Curții Constituționale a României.

În considerentele hotărârilor civile nu se reține incidența dispozițiilor art. 539 din Codul de procedură penală, nefiind reținută o eroare judiciară din partea magistraților.

Astfel, s-a constatat că hotărârea de achitare adoptată în urma efectuării cercetării judecătorești și administrării tuturor probelor nu conferă un caracter nelegal măsurilor preventive dispuse.

De asemenea, prin decizia penală nr. _____ a Curții de Apel _____ prin care s-a dispus achitarea, nu s-a apreciat că interdicția de a nu părăsi țara pe parcursul procedurii s-ar fi dispus în condiții de nelegalitate.

Dacă ar fi existat vreun caracter nelegal al măsurilor preventive acesta ar fi trebuit constatat prin însăși hotărârea prin care s-a dispus achitarea, potrivit art. 404 alin. (4) lit. b) din Codul de procedură penală care obligă instanța penală să se pronunțe asupra acestor măsuri, atât în cazul hotărârii penale date în fond, cât și în cazul hotărârii penale date în apel.

S-a mai reținut că pronunțarea unei soluții de achitare nu atrage nelegalitatea măsurilor preventive a căror justificare este aceea de a asigura buna desfășurare a procesului, în condițiile în care judecătorul, la momentul dispunerii acestora, are în vedere mijloacele de probă existente la dosar, fără să-i fie imputabilă modificarea lor cantitativă ori calitativă generată atât de dinamica

procesului penal, cât și de deciziile altor autorități, care însă au efecte directe și obligatorii asupra prevederilor care reglementează diferite instituții procesual penale.

Faptele care dau naștere unor bănueli de natură să justifice interdicția de a nu părăsi țara în cauză nu trebuie să fie de același nivel cu acelea necesare pentru justificarea unei condamnări sau chiar a formulării unei anumite acuzații, care urmează să fie probată în etapele superioare urmăririi penale și judecării cauzei în fond. Absența condamnării acestei persoane nu presupune, în mod necesar, că scopul măsurilor preventive nu ar fi conform dispozițiilor art. 5 paragraful 1 lit. c) din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. Existența acestui scop trebuie privit independent de realizarea lui, pentru că textul antereferit nu impune ca autoritatea care dispune măsura preventivă să fi adunat probe suficiente pentru a formula o acuzație completă la momentul dispunerii acesteia (a se vedea în acest sens Hotărârea din 29 noiembrie 1988 pronunțată în *Cauza Brogan și alții împotriva Regatului Unit*, paragraful 53, Hotărârea din 28 octombrie 1994 pronunțată în *Cauza Murray împotriva Regatului Unit*, paragrafele 55 și 67 sau Hotărârea din 16 octombrie 2001 pronunțată în *Cauza O'Hara împotriva Regatului Unit*, paragraful 36).

Spre deosebire de probele care stau la baza unei condamnări, care trebuie să fie de necombătut și din care trebuie să rezulte, dincolo de orice îndoială rezonabilă, condiția săvârșirii de către inculpat a infracțiunii pentru care este judecat, standardul de probațiune necesar dispunerii măsurilor preventive este cel al capacității de a determina formarea unei bănueli sau a unei suspiciuni.

Aprecierea probelor și indiciilor care conturau caracterul rezonabil al suspiciunii de comitere a faptelor, astfel cum a fost prezentat de procuror, s-a făcut în condiții de bună credință, soluțiile adoptate fiind consecința procesului de deliberare specific activității de judecată, în raport de actele existente la dosar.

Inspekția Judiciară a concluzionat că verificările efectuate nu au identificat situații privind exercitarea funcției cu rea-credință sau gravă neglijență de către judecătorii care s-au pronunțat asupra măsurilor preventive, nefiind evidențiate încălcări ale responsabilităților profesionale de către aceștia și indicii privind existența vreunei erori cauzatoare de prejudiciu sau vreo situație generatoare de daune din partea judecătorilor.

Pe aceste premise, Secția pentru judecători constată că în cauza vizată de sesizarea Ministerului Finanțelor nu poate fi reținută exercitarea funcției cu rea-credință sau gravă neglijență de către judecători, motiv pentru care va aproba raportul Inspekției Judiciare, în sensul că eroarea judiciară nu a fost comisă ca urmare a exercitării funcției cu rea-credință sau gravă neglijență.

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței Justiției”
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)

Pentru motivele prezentate, în temeiul prevederilor art. 23 alin. (1) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii și ale art. 269 alin. (10) din Legea nr. 303/2022, cu unanimitatea voturilor valabil exprimate,

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI A CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII

HOTĂRĂȘTE

Art. I – Aprobă Raportul Inspecției Judiciare nr. 24-1347/28.08.2024, în sensul că eroarea judiciară nu a fost comisă ca urmare a exercitării funcției cu rea-credință sau gravă neglijență.

Art. II – Prezenta hotărâre se comunică Ministerului Finanțelor și se publică pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii.

Data în București, la data de 19 septembrie 2024

Judecător Denisa-Angelica STĂNIȘOR
Președintele Consiliului Superior al Magistraturii

Tel: (+40)21-311.69.02
Fax: (+40)21-311.69.01

Website: www.csm1909.ro
Email: secretar_general@csm1909.ro

Calea Plevnei nr. 141B, sector 6,
cod poștal 060011